

I Sverige har alla en chans till en bra framtid

Hamid pluggar på biblioteket, Voxnadalens gymnasium

Foto: Zakieh Alizadeh

Kan man lyckas i Sverige när man kommer från ett annat land som ensamkommande flykting? Hamid kom till Sverige för drygt fyra år sedan och berättar hur han har kämpat för att lyckas.

Det är en onsdag i februari och eleverna går på Voxnadalens gymnasium som ligger i Edsbyn. Skolan är inte så stor, men har bra lärare och fin utsikt över Voxnan. Idag har jag

möte med en elev på skolan. Den personen är en kille som heter Hamid. Jag har några frågor till honom, vilket program han valde och varför. Vi har aldrig träffats förut, men det ska bli spännande att höra vad han tycker om skolan och programmet som han har valt. Min klass slutar 13:20 och jag ska träffa honom 13:40. Jag sitter i cafeterian och väntar. Jag är exalterad och tittar runt. Det finns små grupper av elever runt borden, alla är glada och pratar med varandra. En elev går till kiosken och beställer kaffe. Doften sprider sig i hela cafeterian. När Hamid kommer tänker jag bjuda honom på kaffe. Medan jag väntar tittar jag ut över Voxnan, som flyter fram utanför skolan.

Jag ser Hamid komma långsamt nedför trapporna. Jag ser att han letar efter mig. Jag vinkar så han ser var jag sitter. Han kommer fram till mig och ler och frågar om jag har väntat länge. Jag svarar

- Nej, nej, jag kom nyss och vi båda skrattar. Vill du ha kaffe?
- Ja, tack! Det skulle vara gott.

Vi går till Lilla Lugna för att genomföra intervjun.

Hamid går andra året på Ekonomiprogrammet. Han valde det därför att de har jättebra lärare, som är väldigt snälla, trevliga och hjälpsamma och för att han vill jobba på bank eller bli pilot. Han trivs jättebra. De ämnen han läser är matematik, ekonomi, svenska, engelska, internationell ekonomi, företagsekonomi och samhälle. Hamids favoritämnen är matte och engelska, men han tycker att engelska 6 är svårt, för han har inte läst det så mycket och det krävs mycket för att klara det.

- Företagsekonomi är jättesvårt, där ska man räkna hur ett företag ska gå med vinst eller inte gå i konkurs, säger Hamid.

Lärarna är mycket snälla och de får mycket hjälp. Marie Rotter och Kenneth Johansson blir jättegglada för frågor. Han frågar även rektorn. Lärarna har olika sätt att undervisa.

- Kenneth Johansson har mycket muntligt och det han säger sätter sig direkt. Med Marie Rotter är det mycket jobb på datorn. Hon svarar via datorn och ger respons på en gång.

De är 19 stycken, klasserna är inte stora. Hamids klasskamrater är glada och han trivs med dem. Han tycker att undervisningen är bra, men ibland stressig. De jobbar båda i grupp och enskilt.

- Det är inte så stora skillnader på hur vi pluggar i Sverige och Afghanistan. Vi läser om fattigdom i andra länder och vad problemet är. Det här året har vi inte laborationer, men det hjälper en att förstå. Man tar eget ansvar och gör uppgifterna för sin egen skull.

Hamid tycker att biblioteket är ett jättebra ställe att plugga på när man inte har lektioner. Där finns böcker man kan låna och bibliotekarierna är snälla.

Om skolmaten säger Hamid att maten ibland är bra, ibland dålig.

- När det är gris borde dom servera nötkött. Jag har tagit upp det på klassråd men de verkar inte lyssna på det.

Hamid tycker att det är stor skillnad mellan grundskolan och gymnasiet.

- I grundskolan bråkar och tjafsar man med varandra, men inte på gymnasiet. I grundskolan undervisar lärarna mer och är på dig om du inte gör dina uppgifter, medan i gymnasiet guidar lärarna oss, men vi måste göra jobbet. Gymnasiet är upp till mig om jag ska plugga eller inte.

Jämfört med hemlandet är det stora skillnader, tycker Hamid. I Sverige finns allt som en elev behöver.

- Vi har dator och bra förutsättningen för att plugga. Här har vi jättestor chans att gå vidare. Min plan efter gymnasiet är att jag vill jobba 1-2 år. Sen ska jag plugga eller bli pilot.

Text: Zakieh Alizadeh 2020-02-20

